

дѣнемъ? Намыслихме и отидохме на Божи гробъ; отъ тамъ на св. Горж; познахме—нищо, може да ся живѣе. Рѣкохъ на Петра: хайде, да станемъ калугеры; а той отговори че, защо не, може. И станахме.

Въ послѣдне време, често наченахъ да ся явявѣтъ на св. Горж наши тѣ мылы, за руско то сърце, *просяци*. Окъсаны, гладны, като исчитали сичкы тѣ сполуки на занаятъ тѣ си, тѣ още въ отечеството си чувѣтъ че на св. Горж има рускы мѣнастырь, въ който приемѣтъ безъ пары, и, като обиколятъ Палестина, тѣ ся явявѣтъ въ Русикъ (тѣй ся нарича Рускый тѣ мѣнастырь на св. Горж), и тука съ сичкы тѣ си силы ся стараѣтъ да ся прилѣпѣтъ до общинѣ тѣ. Община та неохотно ги приема, защото, тѣзы просяци сѣ калнавы работници. За да ся отучѣтъ такыва гости отъ калугерството, игуменъ тѣ изѣдиашъ имъ налага схимическый тѣ канонъ. Някой не издържа и побягва, а други дълго време ся крени, долѣ то го стѣжелятъ и го присѣдинѣтъ къмъ братство то. Такъвъ суб'ектъ става въпканше цѣлъ калугеръ; сир. холи въ църквѣ и на послушанія, какъ то и сичкы, нѣ лице то му забелѣжително свѣтлува отъ удовлетвѣе, кога то доде време за трапезѣ тѣ, особенно кога има разрѣшеніе вина и едея. Отъ тѣхъ ся изработва особенъ типъ на св. Горско то калугерство, кой то сматра църковны тѣ и келейны тѣ службы, като на наемна работа, за хлѣбъ тѣ само; той ся кланя на игуменъ тѣ, като на началство, и защото си бои да не излѣзе виновенъ предъ него, съ стиснато сърце отстоява бдѣніе то, нѣ за това пѣкъ никой отъ братія та, подиръ вечерята, нѣма да спи такъвъ богатырекъ сънь, като този калугеринъ.

—Е, какъ е отче, какъ ся живѣе тука? попыташъ го.

—Добрѣ е. Само това му е лошо то че нѣма квасъ (боза) и армен, а то щѣше да е най добрѣ.

—Ами искушенія има ли?